

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/109/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114010432
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2114010432.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanému V. D. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 26.06.2014 sp. zn. 2T/24/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.05.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného V. D., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného V. D. za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 01.07.2013 v čase asi od 16.45 do 18.15 hod. v Trnave na Zelenečskej 111, v priestoroch hotela Trnava využil nepozornosť recepčného a ľst'ou zo stola recepcie odcudzil kľúče od izby č. XXX/A nachádzajúcej sa na siedmom poschodí, následne výťahom vyšiel k izbe, ktorú odcudzenými kľúčmi otvoril a vnikol do izby, z ktorej odcudzil 1 ks notebook značky Asus, šedočiernej farby spolu so zdrojom a nabíjačkou a 1 ks notebook značky Acer Aspire One, ružovej farby so zdrojom a nabíjačkou, následne izbu uzamkol a z hotela odišiel, kľúče od izby následne zahodil, notebooky odpredal neznámej osobe a utŕžené peniaze minul pre vlastnú potrebu, čím B. S. spôsobil škodu vo výške 540 Eur.

Za túto trestnú činnosť uložil obžalovanému podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. n/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/132/2013, zo dňa 14.07.2013 v trvaní 4 mesiace, so zaradením do ústavu so stredným stupňom strázenia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej B. S. spôsobenú škodu vo výške 540 Eur.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov ako aj spôsob ich vyhodnotenia súdom I. stupňa. Súd I. stupňa mal vinu obžalovaného preukázanú predovšetkým svedeckými výpoveďami X. B., U. G. a poškodenej B. S. ako aj fotodokumentáciou, zábermi z kamery recepcie Hotela Trnava, odborným vyjadrením. Zároveň je zrejmý rozsah vykonaného dokazovania vo vzťahu k osobe obžalovaného a uloženému trestu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré prostredníctvom obhajcu písomne odôvodnil. Odvolaním namietal správnosť a zákonnosť rozsudku, nakoľko súd vychádzal pri uznaní viny z dôkazu, ktorý nemožno v konaní použiť, konkrétne z výsluchu obžalovaného v postavení

svedka uskutočneného pred vznesením obvinenia. Tiež namietal, že vyčíslenie škody zabezpečené v prípravnom konaní je nepoužiteľné a nepreskúmateľné, nakoľko nemožno určiť výšku škody bez toho, aby bol známy konkrétny typ a výkonnosť notebooku. Aj pokiaľ by obhajoba prijala záver súdu, že obžalovaný vzal z pultu recepcie vedome kľúče, neexistuje žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval to, že obžalovaný vnikol do izby poškodenej, a že jej z tejto odcudzil dva notebooky. Nebola nájdená žiadna stopa ani iný dôkaz, že by bol obžalovaný v izbe poškodenej. Takýto záver súdu I. stupňa je postavený výlučne na domnienke, pre takýto záver nie je vo vykonanom dokazovaní žiadny podklad a rozsudok je v tomto smere nepreskúmateľný. Z týchto dôvodov navrhol zrušiť napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 odsek 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/ Trestného poriadku a vrátiť vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný aj jeho obhajca zotrvali na písomných dôvodoch odvolania.

Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd po tom, ako zistil, že odvolanie bolo podané v zákonnej lehote a oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Na základe obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že súd I. stupňa vykonal dokazovanie v súlade s ustanovením § 2 odsek 10 Trestného poriadku v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, pričom zistil skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku má všetky náležitosti v zmysle 168 odsek 1 Trestného poriadku. Súd I. stupňa v odôvodnení rozsudku správne poukázal na svedecké výpovede X. B., U. G. a B. S. ako aj na fotodokumentáciu a zábery kamery recepcie Hotela Trnava, z ktorých je nepochybné, že to bol práve obžalovaný, ktorý v kritickom čase odcudzil z pultu recepcie kľúče od izby poškodenej. Za takéhoto stavu nemožno akceptovať obranu obžalovaného prednášanú jeho obhajcom, že do izby poškodenej nevnikol. Jedná sa o dôkazy, ktoré podľa odvolacieho súdu jednoznačne preukazujú úmyselné konanie obžalovaného smerujúce k zmocneniu sa kľúčov, ktoré krátko predtým zanechala na pulte recepcie poškodená. Odcudzenie týchto kľúčov a následne odcudzenie notebookov z izby poškodenej jednoznačne preukazuje úmysel obžalovaného zmocniť sa cudzej veci už v čase, keď sa zmocnil na recepcii kľúčov. Krajský súd nemal žiadne pochybnosti ani o výške vyčíslenej škody v prípravnom konaní odborným vyjadrením na č. I. 52 spisu, z ktorého súd I. stupňa vyvodil aj správnu právnu kvalifikáciu konania obžalovaného.

Nemožno akceptovať odvoláciu námietku obžalovaného spochybňujúcu správnosť vyčíslenia spôsobenej škody odborným vyjadrením len z dôvodu, že nebola známa výkonnosť notebookov. Je potrebné poukázať na to, že odborné vyjadrenie vychádza zo značky jednotlivých notebookov a rokom ich zakúpenia, čo považuje aj odvolací súd za postačujúce.

Za dôvodnú však považoval krajský súd odvoláciu námietku spočívajúcu v tom, že výsluch obžalovaného v postavení svedka, uskutočnený pred vznesením obvinenia, nemožno použiť v konaní pred súdom. Bez ohľadu na to, že súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku takúto výpoveď obžalovaného citoval, má krajský súd za to, že aj bez prihliadnutia na obsah tejto doznávajúcej sa výpovede obžalovaného je jeho vina vyššie citovanými dôkazmi v konaní preukázaná.

Súd I. stupňa vykonal vyčerpávajúcim spôsobom dokazovanie aj vo vzťahu k osobe obžalovaného, správne ustálil prevahu príťažujúcich okolností, keď prihliadol na jeho trestnú minulosť, na to, že sa jedná o špeciálneho recidivistu predovšetkým vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti. Za takejto situácie správne uložil obžalovanému v súlade s ustanovením § 38 odsek 4 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k skoršiemu rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/132/2013 zo dňa 14.07.2013. Pri prevahe príťažujúcich okolností tak uložil obžalovanému trest odňatia slobody na spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, ktorý trest považoval odvolací súd za mierny už aj z toho dôvodu, že trestný rozkaz vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/132/2013 bol, podľa obsahu spisového materiálu, obvinenému doručený pri úkone - výsluchu, ktorý skončil o 10.10 hod., kedy bol obvinený prepustený zo zadržania a ešte v ten deň o 11.00 hod. sa dopustil prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f/, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona, za ktorý bol odsúdený právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/133/2013. Krajský súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že v osobe obžalovaného sa jedná o špeciálneho recidivistu vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti, ktorej sa dopúšťal nielen na území Slovenskej republiky ale aj v Rakúsku, posledný výstup z výkonu trestu v inej trestnej veci mal dňa 05.04.2013, a tak iný ako nepodmienečný trest v prejednávanej veci

ani neprichádzal do úvahy. Rovnako neprichádzalo do úvahy sprísnenie trestu vzhľadom na nedostatok odvolania prokurátora.

K odvolacej námietke obžalovaného v časti namietajúcej procesný postup súdu I. stupňa, ktorý rozhodol o veci bez toho, aby predložil návrh obžalovaného na odňatie a prikázanie veci Najvyššiemu súdu SR krajský súd uvádza :

Podľa § 23 odsek 1 Trestného poriadku z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Na odňatie a prikázanie veci v zmysle citovaného zákonného ustanovenia musí existovať dôležitý dôvod. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorá by mala byť dôvodom na odňatie a prikázanie veci, súd I. stupňa správne vyhodnotil takýto postup obžalovaného ako účelové konanie zamerané na oddialenie rozhodnutia o obžalobe a správne nepredložil túto žiadosť obžalovaného na rozhodnutie Najvyššiemu súdu SR. Predmetom rozhodovania o žiadosti na odňatie a prikázanie veci je skúmanie existencie dôležitého dôvodu resp. posúdenie, či dôvod uvádzaný stranou je dôležitý z hľadiska rozhodnutia o odňatí a prikázaní veci. Pokiaľ žiadosť neobsahuje žiadny dôvod, niet o čom rozhodovať.

V odvolacom konaní obžalovaný opakovane vzniesol námietku zaujatosti voči predsedníčke senátu.

O jeho prvej námietke spojenej so žiadosťou o odňatie a prikázanie veci rozhodol Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 26.04.2016 sp. zn. 4Ndt 11/2016, ktoré bolo obžalovanému doručené dňa 09.05.2016 spolu s predvolaním na verejné zasadnutie na deň 24.05.2016.

Následne dňa 18.05.2016 doručil obžalovaný krajskému súdu návrh na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 odsek 1 Trestného poriadku s námietkou zaujatosti proti všetkým sudcom krajského súdu, nakoľko títo majú byť v blízkom rodinnom prepojení s poškodenou B. S., o čom sa dozvedel dňa 14.05.2016 od Ing. P. B.. Krajský súd predovšetkým zisťoval, či uvedenú námietku zaujatosti vzniesol obžalovaný bez meškania. Za týmto účelom preveroval, či osoba - Ing. P. B., ktorého obžalovaný označil ako osobu, od ktorej získal informáciu o rodinnom prepojení sudcov krajského súdu s poškodenou, prišla s obžalovaným, ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody, do kontaktu.

Šetrením bolo zistené, že uvedená osoba sa vo výkone trestu odňatia slobody nenachádza, takáto osoba obžalovaného vo výkone trestu nenavštívila a v evidencii korešpondencie obžalovaného nie je zaznamenaný list od takejto osoby. Na základe uvedeného dospel krajský súd k záveru, že poslednú námietku zaujatosti spolu so žiadosťou o odňatie a prikázanie veci obžalovaný prinajmenšom nevzniesol bez meškania (skúmal časové obdobie od rozhodovania o jeho prvej námietke zaujatosti), preto v zmysle § 32 odsek 6 Trestného poriadku o tejto námietke nekonal.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.